

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25Co/51/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317208675
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317208675.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Kohúta, v spore žalobcu: N. R., Y.. XX.XX.XXXX, E. V.B. XXX, XXX XX C., právne zastúpeného JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému Beňo & partners advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Námestie sv. Egídia 40/93, IČO: 44 250 029, o určenie, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 10Csp/171/2017-93 zo dňa 02. apríla 2019 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 14.07.2015 uzavretý medzi žalobcom a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Priznal žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

2. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca a právny predchodca žalovaného uzatvorili 14.07.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 2.000,- eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 60 splátkach, pričom výška jednej splátky bola určená na 58,30 eur. Zmluva neobsahuje všetky náležitosti ustanovené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. a) predmetného zákona považovať za bezúročný a bez poplatkov, preto určil, že Zmluva je bezúročná a bez poplatkov.

3. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti napadnutého rozsudku, samostatným uznesením.

4. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vo vzťahu k záveru

súdu prvej inštancie o absencii podstatných náležitostí Zmluvy, a to termín konečnej splatnosti a doba trvania zmluvy uviedol, že má za to, že v Zmluve v čl. III. Pôžička je uvedená konečná splatnosť mesiacom a rokom 07/2020, termín splatnosti prvej splátky: 20.08.2015, termíny splátok do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Vychádzajúc z počtu splátok a ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti je zhodný s dátumom splatnosti konečnej splátky, preto bola podľa žalovaného konečná splatnosť určená zrozumiteľne a určito. Vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie o neprimeranej výške odplaty - úrokovej sadzbe 27,64 %, žalovaný uviedol, že podľa neho nie je v rozpore so zákonom ani s dobrými mravmi, nakoľko je totožný s maximálnou odplatom aj s ročnou percentuálnou mierou nákladov a v danom prípade je úrok jediným príjmom veriteľa. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby vo veci sám rozhodol tak, že žalobu zamietne. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním z 05.06.2019, pričom vo svojom vyjadrení poukázal na niektoré rozhodnutia odvolacích súdov a Najvyššieho súdu SR, v ktorých súdy dospeli k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie v tomto konaní. Žalobca navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním z 19.06.2019. Podľa jeho názoru je otázka absencie údajov o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere definitívne vyriešená rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu, preto nie je prípustné rozhodovať v tejto otázke opačne aj s ohľadom na bezvýhradnú platnosť princípu právnej istoty. K žalobcovmu tvrdeniu, že pri uzatváraní Zmluvy nepostupoval s odbornou starostlivosťou uviedol, že pred uzavretím Zmluvy posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom bral najmä do úvahy dobu, na ktorú sa poskytuje, jeho výšku, prípadne aj účel a príjem spotrebiteľa.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Nakoľko žalovaný napadol rozsudok v celom rozsahu, odvolací súd podrobil súdnemu prieskumu všetky výroky rozsudku.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu za vecne správny. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného a na zvýraznenie správnosti napadnutého rozsudku dopĺňa nasledovné.

12. Vo vzťahu k odvolacej námietke o absencii podstatných náležitostí Zmluvy dodáva, že termín konečnej splatnosti určený presne vo forme deň, mesiac a rok nie je uvedený v bode III. Pôžička Zmluvy, kde je uvedený termín splatnosti prvej splátky a termín splatnosti poslednej splátky. Vzhľadom

na uvedené súd prvej inštancie správne uzavrel, že predmetná zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru.

13. Vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie o neprimeranej výške odplaty - úrokovej sadzbe 27,64 % sa rovnako odvolací súd zhoduje so závermi súdu prvej inštancie a len pre úplnosť dáva do pozornosti aj rozsudok nemeckého BGH z 13.03.1990 AZ XI ZR 252/89, ktorým vyhlásil úver s rozdielom o 12 percentuálnych bodov oproti priemeru na trhu pre obdobný úver za nemravný a žalobu zamietol pre rozpor plnenia s dobrými mravmi (civilnoprávna úžera). Podobne Švajčiarsky spolkový súd znížil v roku 1967 rozhodnutím z 01.04.1967 úrokovú sadzbu v prípadoch úverov pre spotrebiteľov z 26% na 18% a sadzbu 26% vyhlásil za odporujúcu dobrým mravom.

14. Vzhľadom na to, že odvolanie žalobcu obsahuje iba námietky týkajúce sa termínu konečnej splatnosti úveru a neprimeranej výšky odplaty, nepovažoval za potrebné odvolací súd posudzovať ďalšie časti správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

15. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).